

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Hensyn til den stadig voksende Arbejdsløshed og Krisens Indflydelse paa vide Kredses Erhvervsmuligheder anser Regeringen det for aldeles paakrævet, at der tilvejebringes Hjæmmel for Ydelse af en særlig Vinterhjælp i de kommende Maaneder.

Forholdet er nemlig det, at under den forhaandenværende Krise er den Adgang, som de gældende Love giver til at yde Hjælp uden Fattighjælps Virkninger, utilstrækkelig, idet mange Mennesker, som under normale Forhold vilde have klarer sig uden offentlig Understøttelse, nu paa Grund af uforskyldt Arbejdsløshed og svigtende Erhvervsmuligheder maa se sig nødsaget til at søge Fattighjælp. Dette vil i særlig Grad være Tilfældet, efter at § 20 i Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring har opstillet en ikke hidtil kendt, snæver Begrænsning af Muligheden for at bistaa arbejdsløse med Hjelpekassehjælp. Paragraffen bestemmer i saa Henseende, at den, der oppebærer Hjælp i Henhold til Loven, ikke samtidig kan oppebære Hjælp i Henhold til Hjelpekasseloven, dog at der kan gøres Undtagelse herfra i særlige Tilfælde (saasom store Forsørgerpligter eller langvarig Sygdom).

Hjelpekassebestyrelserne er saaledes — i Modsætning til, hvad Tilfældet var efter de tidligere Arbejdsløshedslove, — overfor Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser bundet til kun at yde Hjælp i de angivne Tilfælde — store Forsørgerpligter og langvarig Sygdom — og i Tilfælde, der svarer til disse, herunder saadanne uforudseelige Tilfælde, som bringer vedkommende i særlige økonomiske Vanskeligheder. Som Følge af denne Begrænsning af Hjelpekassebestyrelsernes Adgang til at yde Hjælp til nydende Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, vil det ikke kunne undgaas, at et betydeligt Antal af disse, naar Arbejdsløsheden strækker sig over længere Perioder, vil tvinges til at henvende sig til Fattigvæsenet for at faa den i det enkelte Tilfælde tilstrækkelige Hjælp.

Ved Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse er der

vel tilvejebragt Hjæmmel for Kommunerne til under visse nærmere Betingelser at yde Hjælp i Trangtilfælde til arbejdsløse, uden at Hjælpen faar Fattighjælps Virkninger for disse. Af Udgifterne til denne Hjælp refunderer Statskassen Kommunerne $\frac{2}{3}$, og Hjælpen er ikke Genstand for mellemkommunal Refusion.

Loven kommer til Anvendelse paa Hjælp til: a) arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, der har opbrugt deres Understøttelse saavel fra Arbejdsløshedskassen som fra dennes Krisefond eller er uden Ret til Understøttelse, fordi denne er ophørt eller endnu ikke indtraadt, eller fordi Arbejdsløshedskassen som Følge af særlig Vedtægtsbestemmelse er lukket for Udbetaling, og b) arbejdsløse, der uden at være Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser normalt søger deres Udkomme ved Lønarbejde, og som er indtegnet som ledige ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor. Dog er det en Forudsætning for at henvende sig til en arbejdsløs under denne Lov, at vedkommende ikke som Følge af Bestemmelserne i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. § 11, § 16, Stk. 5—7, og § 17 vilde være afskaaret fra at oppebære Understøttelse fra en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse.

Men ogsaa med Hensyn til Hjælpen efter fornævnte Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 — som ikke kan overstige, hvad paa-gældende som Medlem af Arbejdsløshedskassen vilde kunne opnaa — er der fastsat en Bestemmelse, der vil kunne hindre Ydelsen af en højst fornøden og rimelig supplerende Hjælp fra Hjelpekassen, idet Lovens § 3, Stk. 3, bestemmer, at der til arbejdsløse, der oppebærer Hjælp i Henhold til Loven — bortset fra Sygdom og store Forsørgerpligter — kun i særlige Tilfælde kan ydes Hjælp af de kommunale Hjelpekasser.

Dertil kommer, at denne Lov ligesom den ordinære Arbejdsløshedslov kun gælder for Lønarbejdere. Som Følge heraf er der et betydeligt Antal Personer, der direkte eller indirekte er ramt af Krise eller Arbejdsløshed — saaledes selvstændige Næringsdrivende og Personer indenfor de frie Erhverv —, som overhovedet er ude-